

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ હું

વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦—કારતક.

અંક ૫ મો.

પ્રભુસ્તુતિ.

શાદ્દલવિકીડિત.

જેના પૂર્ણ પ્રભાવથી જગતની જાણે ત્રિકાલી^૧ પ્રભા,
ધારે જ્ઞાન વિશેષથી સ્વમતિમાં સર્વજ્ઞતાની ત્રિભા^૨;
અંતર આપ કલે કરામલકવત્ આ વિશ્વની વસ્તુને,
તે પામે જય કવલી જગતમાં સદ્બોધ આપો મને. ૧

ગુરુસ્તુતિ.

જે ધારી યતિપર્મ ધીર બનિને સ્વાધ્યાય રંગે રમે,
જેને શ્રી જિન દેવના ગુણ લઈ સદ્ગીત ગાવા ગમે;

૧ ત્રિકાલ-ભૂત, ભવિષ્ય, વર્તમાનના જ્ઞાનની પ્રભા ૨ કાંતિ. ૩ હાથ.
માં રહેલા આમજ્ઞાના દેવની જેમ. ૪ કવલ રહિત. ૫ વિનયથી. ૬ મનુષ્યને.

આભાન'દ પ્રકાશ

✠ ✠

રાખે નિર્મલ નિષ્કલકિત સદા જ ચંદ્ર ચારિત્રનો,
તેવા શ્રી ગુરુ ચરણમાં પ્રણયથી ભાવે નમો સન્નનો. ૨

મરકીનું માહાત્મ્ય.

पुसं ततिलका.

આત્મ્યું જવું ચપલ આ સધણું ત્યજીને,
રહેવું નથી ક્ષણિક આ ભવને ભજીને;
ખાલી જવું ખલકનો ત્યજીને ખજનો,
એ, ધોધ દે મનુજને મરણી મજનો. ૧

व्याधि वधे अधिक अंग उपाधि व्याधि,
ने व्या नरा ज्वतनी हस्ती समाधि;
ते चेतने भरगुथी मूषका विमानो,
अ, योय हे मनुजने भरथी मज्जनो. २

ચિંતામણિ મનુજ જન્મ જનો બચાવા,
નાશી છુટો ગૃહથી સત્વર શુદ્ધ થાવા;
એથી હણે પ્રથમ મૂષક એમ માનો,
એ બોધ દે મનુજને મરણી મળનો. ૩

સાધો સ્વધર્મ મનથી તનથી ત્વરામાં;
સત્યીર્તિ ઉજ્જ્વલ ધરે ધનથી ધરામાં,
રહેશે પડ્યા પલકમાં ધનને મકાનો,
ઓ, બોધ દે મનુજને મરણી મજાનો. ૪
સત્સંગ સેવન કરે હરિને^૨ દુસંગો,

୧. ଭୂମି-ଓଢ଼ିଆ.

૨. કલેવર.

મરકીનું માહાત્મ્ય.

૬૨

ભૈરવે ભરો દહયમાં સુવચાર રંગો,
જેતાં ક્ષણે પરાંગેમાં દલશી બિહાનો,
એ, ભૈરવ દે મરુજને મરકી મળતો.

૫

ચૈતિધર્મ અને શ્રીવક્રધર્મનો સંવાદ.

(કલ્પિત કથાનક.)

(ગાંધી અંકના પૃષ્ઠ ૮૨ થી ચાલું.)

ચૈતિધર્મ—ભાઈ, તમારું કહેવું યથાર્થ છે હવે. આપણે અવિ-
શ્વાસ રાખવાનો નથી. સમગ્ર સંઘના પુણ્યનો પ્રભાવ મોટો છે. અનેક
ધાર્મિક તરફના મંડળોથી કોન્ફરન્સનું મહામંડલ ઉદ્ભવ્યું છે.
આ ધર્મ સ્વરૂપ મંડળમય મહાવક્રધર્મનો મેહેલ ચિરકલ રહેવો
જોઈએ. તેના આધાર ભૂત સ્તંભ જેવા મુખ્યના માત્રાવંત ગૃહસ્થો,
દક્ષિણના દક્ષ શ્રાવકો, બંગાલાના ધનપણિષ્ઠ બ્રાહ્મણો, મંજુબના
પ્રતાપી ધાર્મિકો, મારવાડના મહાન્ ઉત્સાહીઓ, કચ્છના ક્રિયા
કુશલ જૈનો, ગુજરાતના ગુરુભક્ત શ્રાવકો અને સૌરાષ્ટ્રના શ્રદ્ધાલુ
શ્રીમંતો એકત્રિય થી જોડા રહેશે. આપણી કોન્ફરન્સને સુભાગ્યે
મી. દદાના દહય બલને વધારનારા ઉત્તમ અને ઉત્સાહી સેક્રેટરીઓ
મેલ્યા છે. તેઓ અતઃકરણથી સમજે છે કે, “ આ મહા સમાજ
રૂપ કલ્પવૃક્ષ જૈન પ્રજાને મનવાંછિત ફલ આપનાર છે. શ્રી કલોધી
તીર્થમાં તેનું બીજ વાવ્યું હતું. તે પૈર જોડાસિંચેને, રૂચરિ અને
વાડ વિગેરેના રક્ષણની ક્રિયા કરનાર મી. દદા જેવા ઉત્સાહી અને

૧૦૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અતીલો ખેડુત તેણે મેળવ્યો છે. હવે મુખ્ય જવા વિશાલ ક્ષેત્ર-
માં તે નવ પદ્ધતિ થયું છે. તેને હાલ જિત્તમ રક્ષણની જરૂર છે.
જે પ્રમાદથી તેનું રક્ષણ નહીં થાય તો એ પદ્ધતિ કદપવૃક્ષ ઉપ-
લબ્ધ સુકાદ જશે. ધાર્મિક અને સંસારિક ઉન્નતિરૂપ તેના મધુર
ફલ જૈન પ્રજાને મલશે નહીં. ”

વલી તેઓ જણે છે કે, ભારતવર્ષની સર્વધર્મની પ્રજાઓમાં
“ જૈન ડોન્ડરન્સ ” ના કર્તવ્યનો પ્રતિધ્વનિ પડ્યો છે. આર્ય-
ધર્મમાં જૈન પ્રજા અને જૈન ધર્મ સર્વોત્કૃષ્ટપણે જાહેર થયો છે.
પ્રત્યેક સમાચાર પત્રોમાં ડોન્ડરન્સના પવિત્ર લેખો પ્રસિદ્ધ થયા
છે. અદ્ય સમયમાં સવા લાખ જેટલાં કુંડના અદ્ભુત ખનાવે
સર્વને આશ્ચર્યમગ્ન કર્યા છે. સર્વ આર્યપ્રજામાં ધર્મકાર્યની
ઔદાર્ય ભરેલી સખાવતમાં જૈનપ્રજાએ અગ્ર પદવી લીધી છે.
આ વિખ્યાતિ ભરેલી જૈન ડોન્ડરન્સની મહત્તા હવે પછી ઓછી
થતી જાય અને પ્રતિવર્ષ તેવો જિત્સાહ ભંગ થતો જાય તો તેના
અગ્રેસરોની ધર્મ ધીર્તાનો પ્રકાશ ઝાંખોજ થાય, એટલુંજ નહીં
પણ સર્વ ભારતવર્ષની ઈતર પ્રજામાં તે હાસ્યાસ્પદ થાય. માટે હજી
આપણે રાહ જોવાની છે. એકદમ તેનો નિર્ણય કરવો યોગ્ય નથી.

આવકધર્મ—આટલો બધો ગહન વિચાર કરનારા અને
જૈનની પ્રતાપી ડોન્ડરન્સના સત્કાર્યમાં જિત્સાહથી ભાગ લેનારા
તેના સેક્રેટરીઓ ઉપર સઘળો આધાર છે.

યતિધર્મ—આ મહા સમાજના સેક્રેટરીઓ ધણાં પ્રતિષ્ઠિત છે,
શ્રીમંત, છે અને આવક વર્ણના કૃંગાર રૂપ છે. તેઓમાં પહેલા
સેક્રેટરી શ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ છે. જેઓ શ્રી આણંદજી

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મ સંબંધ

૧૦૧

કલ્યાણજીની પવિત્ર પેઢીના પ્રેરણા છે અને રાજનિર્મારના પ્રખ્યાત શ્રીમંત છે. બીજા સેક્રેટરી શેઠ કુશલજી પ્રેમચંદ રાયચંદ જે. પી. છે. જેઓ મુંબઈના પ્રખ્યાત માન્ય ગૃહસ્થ છે. ત્રીજા સેક્રેટરી રાય કુમારસિંહજી બદ્રીદાસજી છે. જેઓ આ કોન્ડ્રન્સના પ્રમુખના ધર્મોત્સાહી પુત્ર છે. તે સાથે બીજા જૈનના પ્રખ્યાત પુરૂષો તન, મન ધનથી આ મહત્ કાર્યમાં જોડાયા છે. તેઓ આ કલ્યાણ મય કોન્ડ્રન્સની ઉજ્જવલ છીત્તને આંખી થવા કેમ દેશે ?

શ્રાવકધર્મ—ભગવન્, આપના મુખથી તે અગ્રેસરોની સ્તુતિ સંભળી હવે મને વિશ્વાસ આવે છે. પ્રતિષ્ઠિત પુરૂષો પોતાની પ્રતિષ્ઠાને જીવિતથી પણ અધિક ગણે છે, તેથી તેઓ કોન્ડ્રન્સની પ્રતિષ્ઠામાંજ આત્મપ્રતિષ્ઠા માની તેને ઉદયના શિખર જાપર સ્થાપિત કરશે, એવો મને નિશ્ચય થાય છે.

યતિધર્મ—વત્સ, એ વાર્તાનો વિચાર પૂરો કરી હવે આપણે બીજા વિચાર કરીએ. શાસન દેવતાની પૂણે કૃપાથી જો આ કોન્ડ્રન્સના કાર્યનો પ્રવાહ મહાન્ વેગથી આગલ આવે તો તમને કેવા લાભો મળશે. તે વિષે કાંઈ વિચાર કર્યો છે ?

શ્રાવકધર્મ—કૃપાહુ, આ કોન્ડ્રન્સમાં પ્રવર્તતા કાર્યોનું મથન કરવાથી મને અભિનવ નવનીત પ્રાપ્ત થવાની આશા છે. મારા આશ્રિત શ્રાવકો જે ધાર્મિક અને સાંસારિક ઉત્કર્ષથી બે નશીબ છે, તેઓમાં અજ્ઞાનતાએ સજ્જડ વાસ કરેલો છે. હાનિકારક રીવાજોના છદ્મ પંચમાં તેઓ ઈશુની જેમ ભરડાય છે. જૈનની પવિત્ર છાપને તેઓ કલંકિત કરે છે. અને જે ધર્મની ક્રિયાનું

૧ શેલડી પીલમનું પંચ.

૧૦૨

આત્મિક નિર્દેશ પ્રકાશ.

ઉત્તમ રહસ્ય છે તેને સમજી નથી; તેઓને જાણત કરી તેમને આત્માનું ભાત કરાવવા કુશલ રૂપ કિંડમનો મહાધ્વનિ સર્વ રીતે પ્રશંસનીય છે, માનનીય છે અને શ્રાવ્ય છે.

યતિધર્મ—વત્સ, એ તમારી આશા સફલ થાઓ. હવે આ કૌન્ડરન્સના કાર્યમાં વિશ્વાસ રાખજો. અને ધૈર્ય રાખી તેના ઉત્તમ પરિણામની રાહ જોઈ આત્માને સંતોષ આપજો.

શ્રાવકધર્મ—ભગવન્, વિશ્વાસ અને ધૈર્ય રાખવા જાણીં છું, પણ મારી મનોવૃત્તિ ચપલ થયા કરે છે, કારણ કે ઘણાં શ્રાવકોને શ્રદ્ધા, ધર્મનો રાગ, ગુરુભક્તિ અને વિનય—એ બધા સ્વાર્થના સન્નિધિ દોર સાથે બાંધેલા હોય છે. અને તે બંધની ગાંઠ વણિકવિદ્યા સાથે જોડેલી હોય છે. કટલાએક શ્રીમાન્ સંઘપતિ અને પ્રતિષ્ઠિત ગહસ્થો કે જ્યાં શ્રાવકોના સમુદાયમાં સન્માન પામે છે અને સમાજની સુધારણાની સર્વોપરિ સત્તા ધરાવે છે; તેવા પણ શ્રેષ્ઠ પુરુષોના હૃદયની સપાટી ઉપર સ્વાર્થ નૃત્ય કરતો હોય છે. અપશોષ! તેઓમાં શુદ્ધ દ્વાદશ વ્રતને બદલે કપટ વ્રતનું વિશેષ દર્શન જોવામાં આવે છે. જેવું ગુરુની ભક્તિ ભાવના સાથે છલતાનો પ્રકાશ પૂર્ણ રીતે રહેલો હોય છે. ક્રીંતિના મોહક સ્વરૂપમાં મોહ પામી તેના ગૃહસ્થો પોતાના ખરા કર્તવ્યથી વિમુખ રહે છે. આવા ગૃહસ્થો જ્યાં સુધી સ્વાર્થ, કપટ અને છલતા છોડશે નહીં, ખાલી ગાંઠની સ્પર્શ કરશે નહીં ત્યાં સુધી મારી ઉત્તમ આશા સફલ થવામાં અને વિશ્વખલાજો છે, અને તેને લીધે વિશ્વાસના ઉત્તમ અંકુરો આરાહૃદય રૂપ કયારામાં જાગી શકતા નથી. અધી રાઈની જાણનાથી તે દગ્ધ થતા જાય છે.

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

૧૦૩

~~~~~

યતિધર્મ—વસુ, શાંત થાઓ, તમારા શકાશીલ હૃદયમાં ધૈર્ય અને વિશ્વાસને અવકાશ આપો. આ પ્રતાપી ડાન્ડરન્સે તેવા પુરુષોના પૂર્વ હૃદયને બદલાવી દીધા છે. શુદ્ધ મુલના શ્રાવક કદિ પરંપરાથી પ્રાપ્ત થયેલી વણિક વિધાને લીધે સ્વાર્થ, કપટ અને છલતાના ભોગ થઈ પડે તોપણ તેઓ પોતાના સનાતન ધર્મને ભુલશે નહીં. તેઓ સારી રીતે સમજે છે કે; “આપણે કુલીન શ્રાવક છીએ. પવિત્ર પ્રતિક્રમણની ક્રિયાના નિત્ય ઉપાસક છીએ. ચાર સદહણની શિક્ષાના સમજનાર છીએ. ત્રણ લિંગના ધારક છીએ. દશ વિનયથી અલંકૃત છીએ. ત્રિશુદ્ધિના આગ્રહી છીએ. પાંચ દૂષણો આપણાથી દૂર છે. જૈનના આઠ પ્રભાવકોનું સ્મરણ અનુકરણ આપણી મનોવૃત્તિમાં સતત કરવાનું છે. પાંચ આભૂષણો આપણા પ્રકાશક છે. પાંચ લક્ષણો અને છ જતનાઓ આપણું સર્વસ્વ છે. છ આગાર, છ ભાવના, છ સ્થાન—એ આપણા શ્રાવક ધર્મનું જીવન છે. આવો લીધે વિચાર કરનાર કયો શ્રાવક પુત્ર, આ કલ્યાણભરી ડાન્ડરન્સ પ્રત્યે સ્વાર્થ, કપટ અને છલતા રાખશે ? આ મહાસમાજની સામે વિરોધ કરવાને કે તેનો ભંગ કરવાને કયો જૈન ગૃહસ્થ ઉભો થશે ? જો કોઈ તેવો શ્રાવક કદિ હોયતો તે બ્રહ્મ શ્રાવક છે, સંધનો વિરોધી છે સમાજનો શત્રુ છે. અને પોતાના જૈન જીવ નામને કલકિત કરનાર છે. શ્રીવીર ધર્મના વીર્યને વગોવનાર તેવા અધમ શ્રાવકને સહસ્રવાર ધિક્કાર છે. ભદ્ર, શાંત થા અને વિશ્વાસ પૂર્વક ધૈર્યને ધારણ કરી રાહ જો.

આપણું.



૧૦૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

પદ્ધર્શનેનું કમિશન.

(મયા અંકના પૃષ્ઠ ૮૫ થી ચાલુ.)

શ્રી સચ્ચિદાનંદ મહાત્માની રૂબરૂ બૌદ્ધ દર્શને પોતાની જુ-
ખાની આપતાં વિશેષ જણાવ્યું કે, “કોઈ પદાર્થ નિત્ય સ્વભાવી ન-
થી” એ વાત સ્પષ્ટ થતાં પણ વાદીએ બીજા આક્ષેપ કરી ઉલટાવીને
પૂર્વ પક્ષ કર્યો.

પૂર્વપક્ષ—મૂલ શંકામાં જે કોઈ નિત્ય પદાર્થ કમવડે અર્થ
ક્રિયા કરે છે એ વાત અસિદ્ધ ઠરે તો પછી “એકી સાથે અર્થ ક્રિયા
કરે છે,” એમ કહેવામાં શો બાધ આવશે ?

ઉત્તરપક્ષ—તો જટલી અર્થ ક્રિયા એ પદાર્થની થઈ શકે
છે, તે બધી પેહેલે ક્ષણે જ સિદ્ધ થવાની. બીજા ક્ષણમાં તેનું કરવા-
પણું રહેશે નહીં. એટલે પદાર્થને અનિત્યતા પ્રાપ્ત થઈ.

પૂર્વપક્ષ—તમારું કહેવું મને યુક્ત લાગતું નથી. દરેક પ-
દાર્થોનો એવો સ્વભાવજ છે, કે તે તેની તે ક્રિયાઓ બીજા ત્રીજા વિ-
ગેરે ક્ષણોમાં પણ કર્યાં જશે.

ઉત્તરપક્ષ—એ વાત તો તદ્દન ઘટતી નથી. કમકે, જે થયું
છે તેને ફરી થવાની જરૂર નથી. બીજા ત્રીજા વર્ગ વિગેરે ક્ષણોમાં
જે અર્થ ક્રિયા સિદ્ધ થવાની હોય, તે પેહેલા ક્ષણમાં જ પ્રાપ્ત થઈ
જાય છે.

પૂર્વપક્ષ—તેમ શી રીતે મનાય ?

ઉત્તરપક્ષ—પદાર્થોનો એવો સ્વભાવ છે.

પદાર્થનોતું કમિશન.

૧૦૫

~~~~~

**પૂર્વપક્ષ—**અમે તેવું સ્વભાવ માનતા નથી.

**ઉત્તરપક્ષ—**એ પદાર્થનો એવો સ્વભાવ નહીં માનો તો પદાર્થની અનિત્યતા સિદ્ધ થઈ શકી, અને જ્યારે તે વાત સિદ્ધ થઈ તો મછી ભધા પદાર્થોને ક્ષણિક કહેવામાં આવે રહેા નહીં.

બૌદ્ધદર્શને હર્ષથી જણાવ્યું કે, મહાત્મન, આ પ્રમાણે પૂર્વ પક્ષ અને ઉત્તર પક્ષ થતાં તે વાદી થોડીવાર સ્તબ્ધ બની ગયો, અને પરાભવની કોટીમાં આવી પડ્યો. તે વખતે હું હર્ષ ગર્જના કરી બાલી ઉઠ્યો—મારા દૂરાચલી મિત્ર, હવે દૂરાચલને દૂર કરો. કંમે કરીને કે એટી સાથે—ઉભય રીતિએ પણ અર્થ દિયા કરવાની સત્તા પદાર્થમાં સિદ્ધ થતી નથી એટલે પ્રત્યેક પદાર્થ પોતાના કારણમાંથી નિત્ય સ્વભાવવાલા પેદા થાય છે એ તમારો પક્ષ તદન ખોટો ઠરે છે. માટે સર્વ પદાર્થ અનિત્ય સ્વભાવી છે—ક્ષણિક છે એ મારા શુદ્ધ સિદ્ધાંતનો સ્વીકાર કરો અને બૌદ્ધ દર્શનની પવિત્ર દીક્ષા ગ્રહણ કરી આત્માને કૃતાર્થ કરો.

આ સાંભળી હૃદયમાં ખિન્ન થયેલા તે વિદ્વાન વાદીએ પોતાની બુદ્ધિના બળથી બીજે તર્ક ઉઠાવી આ પ્રમાણે પૂર્વ પક્ષ કર્યો.

**પૂર્વપક્ષ—**કદિ તમે પદાર્થની અનિત્યતા સિદ્ધ કરવાને કાવી ગયા તેથી શું થયું! પણ તે સાથે પદાર્થોને ક્ષણિક માનવાનું કહો છો તે તો કદિ સિદ્ધ થવાનું નથી.

**ઉત્તરપક્ષ—**તેમાં શો બાધ આવે તે જણાવવા કૃપા કરશો.

**પૂર્વપક્ષ—**તમે કહો છો કે, દરેક પદાર્થ ક્ષણિક છે એટલે ક્ષણે ક્ષણે નાશ પામનારો છે; તેમાં તો ખોટો બાધ આવશે જમ—

૧૦૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

એક માટીનો ઘડો છે, તેને વિનાશ કરવો હોય તો જ્યારે મુદ્દગર વિગેરે સામગ્રીનો સંબંધ થાય, તેજ ક્ષણે તેનો વિનાશ થાય છે, પરંતુ કાંઈ પ્રતિક્ષણે વિનાશ થતો જોવામાં આવતો નથી, એટલે એ સિદ્ધ થયું કે, જે પદાર્થો વિનાશના કારણ રૂપ સામગ્રીની અપેક્ષા રાખે, તેવા અનિત્ય પદાર્થોને ક્ષણિકત્વ કહી શકાય નહિ.

ઉત્તરપક્ષ—જેણે ગુરૂની સેવા યથાર્થ કરી જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું હોય તે આવી ચંકા કરે નહીં તથાપિ તેનું સમાધાન કરવાને હું સમર્થ છું. આ ચંકામાં તમને એટલું જ પુછવાનું છે કે, ઘડાને વિનાશ કરનારી મુદ્દગર વિગેરેની સામગ્રી પ્રાપ્ત થતાં પણ અંત્યક્ષણે (છેવટે) ઘડાનો નાશ થવાનો જે સ્વભાવ છે તે સ્વભાવ ઘડો ઉત્પન્ન થયો તે વખતે તેનામાં હતો કે નહીં ?

પૂર્વ પક્ષ—હતો અથવા ન હતો—એ ઊભય પક્ષનું સમાધાન શું આપો છો ?

ઉત્તરપક્ષ—ઘડો ઉત્પન્ન થયો તે વખતે ઘડામાં તેના નાશ થવાનો સ્વભાવ હતો એમ જો કહેશો તો ઉત્પત્તિ સમયથીજ તેનામાં અનિત્યત્વ અથવા ક્ષણિકત્વ આવ્યું અને જો ન હતો એમ કહો તો, જે ઉત્પત્તિ વખતે સ્વભાવથીજ ન હોય તે પછી ક્યાંથી આવે !

પૂર્વપક્ષ—એ પદાર્થનો એવો સ્વભાવ છે કે, જે કટલોક કાળ સ્થિતિ ભોગવ્યા પછી વિનાશ પ્રાપ્ત.

ઉત્તરપક્ષ—જો એવો સ્વભાવ માનશો તો પછી ઘડાને મુદ્દગર વિગેરેની સામગ્રી પ્રાપ્ત થતાં પણ તેનો તે સ્વભાવ દલશે નહીં, અને તે તે કાલથી પણ પાછું તેને સ્થિતિમાં રહેવું જોઈશે. ન એમ

## ચિંતામણી.

૧૦૬

વારંવાર થતું મુદ્ગાર વિગેરેના હજારો પ્રહારથી પણ ઘટાદિ પદાર્થનો નાશ થશે નહીં, એટલે ઘટાદિ પદાર્થો કદપાત સુધી સ્થાયી રહેવાના, ને એમ થયું ત્યારે જગતના બ્યવહારને સોપ કરવાનું પાપ પણ લાભવાનું, માટે બ્રહ્માકારે પણ પદાર્થોનું ક્ષણિકત્વ સ્વીકાર્યા વિના છુટકા નથી.

અપૂર્ણ

## ચિંતામણી.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(ગયા અંકના પૃષ્ઠ ૮૫ થી.)

ભાવ્યાર્થ એવો છે - જાથમાંથી સમુદ્રમાં પડી કુબી ગયેલાં રત્નની જેમ દુર્લભ એવું નિર્મલ મનુષ્યપણું મને આ સંસારમાં પ્રાપ્ત થયું. હે બંધુ, તથાપિ જુવો કેવી મારી મૂઢતા છે! તેવા દુર્લભ મનુષ્યપણાને કામ, ક્રોધ, કુબોધ, મત્સર, દુર્બુદ્ધિ, માયા અને મોહથી મેં વ્યર્થ ગુમાવી દીધું."

મુનિ વિચારવિન્યે આ શ્લોકનો ભાવાર્થ સમજી તેની વિચારણા કરી હતે તો તેઓ ચારિત્રના નિર્મલ અલંકારને મલીન થવા નહીં દેતે. તેણે વિચારવું જોઈએ કે, હું શ્વેતાંબરી તપાગ્રસ્તનો ચારિત્રધારી મુનિ છું, મારા ઉપદેશક પરોપકારી ગુરુ કાણ છે? હું એક અધમ સિદ્ધક કુલમાંથી કેવી સ્થિતિમાં આવ્યો છું? મારો મુનિધર્મ સર્વોત્તમ છે, ધર્મના પ્રભાવક મુનિઓ કેવા જોઈએ, કનક

૧૦૮

આત્મોનંદ પ્રકાશ.

અને કાતા એ બેમાંથી અંતઃકરણને દૂર કરી મુનિએ તેને તત્ત્વમાં સ્થાપવું બોધ્યું. કાતા એટલે સ્ત્રી અને તે પરથી સમગ્ર સંચિતન પ્રાણીઓ પરનો રાગ સિધ્ધિ કરવો બોધ્યો. અને કનક એટલે સુવર્ણ તે પરથી સમગ્ર જડ પદાર્થ પ્રત્યેનો રાગ ત્યજવો બોધ્યો. સમગ્ર જડ ચેતન પદાર્થ દ્વારા મલતા વિષય સુખને વિષે અસ્પૃહ ધારણ કરવી એજ મુનિનું મનોખલ છે. જમણે આત્મરૂપનો અનુભવ કીધો ન હોય, જે શુદ્ધ તત્ત્વ વાસનાને હિપજવવા અસમર્થ હોય, વિષયોના વિષક્રમે સંબંધથી ફસાઈ જતા હોય, સામાન્ય મોહક પ્રસંગોથી ભોળવાઈ જતા હોય, સાધારણ હ્રુદ્ધ કારણોથી લયને વશ થતા હોય, રાગને લીધે પૂર્વ જ્યવહારના નિર્માલ્ય પ્રસંગોથી હૃદયના હર્ષ શોકમય ભાવને અનુભવતા હોય એવા મુનિઓ માત્ર વેષધારી છે. તે સાધ્વાલાસ સાધુઓનો સંગ સામાન્ય અધિકારી આવડાને લાભ જનક નથી.

ચિતામંણીએ ખેદ સહિત જણાવ્યું—ધર્મબંધુ, એ મુનિ વિચાર વિચારે વિષે ઘણું કહેતાનું છે પણ તે પ્રસંગે જણાવીશ. અત્યારે તો મોલ મારી વત્તમાન સ્થિતિ જણાવું છું. એક વખતે એવું બન્યું કે, પરમ પવિત્ર મુનિરાજ શ્રી વિમલ વિજયજી પ્રાતઃકાંડે વ્યાખ્યાન આપતા હતા. વલ્લભીપુરના આવડાની પર્પદા મોટી સંખ્યામાં હાજર થઈ હતી, વ્યાખ્યાન શાળા એ તાઓથી ભરપૂર હતી. ચતુર્વિંશસંધનો સમુદાય શાંત થઈ બેઠો હતો. ગુરૂના મુખચંદ્રમાંથી વર્ચનામૂતનો પ્રવાહ ઝરતો હતો. અને તેને ઓતાઓ શ્રવણાંજલિથી પીત કરતા હતા. આ પ્રસંગે મારા પિતાની સાથે હું પણ ત્યાં ગયો હતો. પ્રતિદિન વ્યાખ્યાનના શ્રવણથી મારી મનોવૃત્તિ નિર્મલ

## ચિંતામણી:

૧૦૯

યઈ હતી; હૃદયની દિવાલ ઉપર વૈરાગ્ય વાસનાના ચમત્કારી ચિત્રો ચિતરાતા હતા. અંતઃકરણની દિવ્યતાનો તેજસ્વી મેગ વર્તતો હતો. પુણ્યાંશની વૃદ્ધિ થવા માંડી હતી. જડ, કુખઃરૂપ, વિનાશી—અનિત્ય વિષયોમાં મગ્ન થયેલું મન મુક્ત થવાના માર્ગ શોધતું હતું.

આ પ્રસંગે મુનિરાજના વ્યાખ્યાનમાં વૈરાગ્યનો પ્રસંગ પ્રવર્તમાન થયો. તે મહાશયે શાંત મુદ્રાથી જણાવ્યું કે, હેલવિ પ્રાણિઓ, આ સંસારની અસારતામાં મોહ પામશો નહીં. એ સંસારનો મહાસાગર કાણમાં તમારા માનવભવને વ્યર્થ કરી દેશે. તેની ઊછલતી વિષય રૂપ ભ્રમિઓ તમને પાપ રૂપ પાતાલમાં ઝબોલી દેશે. મોહની માદક મદિરા તમારા અમર સ્વરૂપનું જ્ઞાન બુલાવી દેશે. માયા રૂપ મહાસરિતા તમને વિસાર તરફ ત્રાણી જશે, માટે રખે તમે પ્રમાદને ધરણ કરતા તમારા અંચલ ચિત્તને આ પ્રમાણે સમજાવજે—અરે અંચલ ચિત્ત! તું કોઈ પણ પુદ્ગલિક પ્રદાર્થ તરફ દોરવાઈસ નહીં. જને માટે તું મહાસાગરને ઊર્જાધન કરે છે, લય કર જંગલમાં ભટકે છે, સુદૃઢ તથા મિત્ર જનને ઠગે છે, આત્મજનને છોડી દે છે, વિશ્વાસનો ધાત કરે છે, પ્રતિજ્ઞાના પવિત્ર વચનો તોડે છે, અને છેવટે નિરખરાધીની હિંસા કરવા પણ તૈયાર થાય છે તેવા દ્રવ્ય ઉપર સ્થિર બુદ્ધિ રાખીશ તહીં.

વળી આત્માને કહે જો કે, “અરે જીવ, આ નિર્દોષ રત્ન જેવો માનવ જન્મ, ઊત્તમ કુલ અને આરોગ્ય તને પુણ્ય યોગે પ્રાપ્ત થયેલ છે. જો હવે પ્રમાદને વશ થઈ તારા કલ્યાણ માટે યત્ન કરીશ નહીં તો આ કુખથી વિષમ જેવા સંસાર ચક્રમાં તારે ભ્રમવું પડે.”

૧૧૦

આત્મજ્ઞાન દ પ્રકાશ.

ઉશે; અરે નિર્ભાગ્ય ! તિરસ્કારનું પાવ ક્રોધ, અભિમાન, માયા અને  
 લાભ-એ કષાયના કષ્ટદાયક યોગમાં જે તું સપડી જઈશ તે આ  
 માનવ રૂપ કલ્પવૃક્ષનું મહાકળ ગુમાવી બેશીસ. આ સંસાર રૂપ  
 ઘોર જંગલ કે જેમાં અજ્ઞાન રૂપ પહાડો છે, ધન ધામ રૂપ ખીણો  
 છે, માયા રૂપ ગ્રાહી છે, અને નિંદા રૂપ નદીઓના નેરા છે તેમાં મો  
 હરૂપ વાધ-વરથી ભયાતુર થઈ બટકતા તારા મનરૂપ મૃગલાને શાંતિ  
 આપશે. અરે આત્મબંધુ જીવ, તું એકવાર રામના જેવું વીર વ્રત  
 મહણ કર જે, ગુરની વાણીથી દુર્મતિરૂપ અયોધ્યાની ભૂમિને છોડી  
 દઈ શીલરૂપ મહા શૈલમાં નિવાસ કરી, ક્રોધરૂપી સમુદ્રને આંધીલાઈ  
 કુટિલતારૂપ લંકાને સર કરી, અને મોહરૂપ રાણી મુક્તિરૂપ  
 સીતાને સંપાદન કરજે. ભવિક જીવો, આ પ્રમાણે વૈરાગ્યભાવના  
 ભાવવાથી માનવ ભવને કૃતાર્થ કરશે. વૈરાગ્યની પવિત્ર વાસના દૃઢ  
 થવાથી તમારી નિર્મલ મનોવૃત્તિમાં સદવિચારોની શ્રેણી પ્રગટ થશે.  
 તેથી સદ્બોધનું સુંદર નાવ તમને પ્રાપ્ત થશે. એ સદ્બોધરૂપ નાવ  
 ચારિત્રરૂપ પવિત્ર કાષ્ઠોથી રચેલું છે, શીલરૂપ સુંદર ધ્વજાંશો  
 થી અલંકૃત છે. ગુરની આજ્ઞારૂપ મોટા દોરના દૃઢ બંધથી બાંધેલું  
 છે. એ સદ્બોધરૂપ નાવમાં બેઠેલો મનુષ્ય મોહરૂપ મગરોથી ભય-  
 કર એના આ સંસાર સાગરને તરી બંધશે, તથાપિ જલ માર્ગની અં  
 દર મૃગાક્ષીઓના સ્તવરૂપ મોટા વમ્ભ કે પહાડ આવે તેનાથી એ  
 સદ્બોધરૂપ નાવને બચાવવાને તત્પર રહેવું, નહીંતો એ સંસાર  
 તારક મહાતાવ ફાળમાં છિન્ન ભિન્ન થઈ જશે.

અપૂર્ણ.

શ્રી વિમલચંદ્રનૂરિ અને પ્રબોત્તર રત્નમાલા.

૧૧૧

શ્રી વિમલચંદ્રનૂરિ અને પ્રબોત્તર રત્નમાલા

એક વખતે પ્રતિભાણુ થઇ રહ્યા પછી સૂરિશ્રીના શિષ્યો પરસ્પર વિચાર કરવા લાગ્યા કે, આપણે આજ કયા વિષય ઉપર પ્રશ્ન કરીશું ? તેઓમાંથી એક વિદ્વાન શિષ્યે જણાવ્યું કે, આજે ત્રણ પ્રશ્ન કરવાના છે. “ મનુષ્યોને અહણુ કરવા લાયક શું છે ? ” “ સર્વ રીતે ત્યાગ કરવા યોગ્ય શું છે ? ” “ ગુરુ કાણુ કહેવાય ? ” આ ત્રણ પ્રશ્નો ધણાં મનન કરવા યોગ્ય છે. આ જગત્ ત્યાજ્ય અને ઉપાદેય વસ્તુઓ ધણી છે. જે અહણુ કરવાથી નિષ્કપટતા, દાંભિકતાનો અભાવ, જ્યાં ત્યાંથી આવતા જ્ઞાનના સંસ્કારોને સ્વીકાર કરવાપણું, વૃદ્ધ અથવા સ્થવિરોના જીપદેશ પ્રતિ વિશ્વાસ વૃત્તિ અને આખંડ પ્રસન્નતા ઈત્યાદિ પવિત્ર પદો અંતઃકરણમાં સ્ફુટ રીતે સ્ફુર્યા કરે તે વસ્તુ ખરેખરી આદ્ય છે—ઉપાદેય છે. જેના પ્રસંગથી સર્વ વિષયોની આસક્તિ પુષ્ટ થાય, રસનેદ્રિયને લોહુપ કરનાર નાના વિધ ભોજન—ભોગમાં આસક્ત થવાય તથા તે દ્વારા આર્તધ્યાનના હેતુ રૂપ રોગના પાત્ર થવાય, પવિત્ર મહા મુનિઓના યોધિ બીજરૂપ વચનો તરફ અનાદર થાય, આહારને લીધે અનુચિત આનંદ તથા હાસ્ય સહિત સંભાષણુ વિગેરે સામાન્ય કુટેવની ક્રિયામાં વૃત્તિ રચિપચી રહે અને નિવૃત્તિના સમયે પણ મનની ચંચલ વૃત્તિ વિષયો માટે વલખા મારતા શીખે તે વસ્તુ ખરેખર ત્યાજ્ય છે.

૧૧૨

આત્મભાવ પ્રકાશ.

આ બંને (દેવ-ઉપાદેય) તરફથી મુશ્કેલી કરી સમજાવના કતવ્યથી બ્રહ્મચર્યા મનુષ્યોને ઉદ્ધારનાર, સર્વાત્મભાવને દેશવનાર, અંતઃકરણની દિવ્યતાને સાધનાર, વચનામતના વધુથી શ્રોતાતા દ્વંદ્વમાં શાંતિની ધારા ચલાવનાર અને અંતઃકરણને વશ વર્તાવી સ્વરૂપમાં વા તત્ત્વમાં વાલનાર એવા ગુરુને ચોક્કસ જાણે. આ ત્રણ વિષયો ઉપર આપણે આજે ત્રણ પ્રશ્ન કરીએ. આપું વિચારી શિષ્યોએ પ્રશ્ન કર્યો. “મંગલન કિમુપાદેય” હે ભગવન, આ જગતમાં અહણ કરવા યોગ્ય શું છે? સૂરિશ્રીએ તત્કાલ જિત્તર આપ્યો. “ગુરુ વચન” “ગુરુનું વચન” આ ઉત્તર સાંભળનાં શિષ્યો સાત દાશ્યર્થ પામી ગયા અને તત્કાલ ખીજે પ્રશ્ન કર્યો. “દેવમપિચર્કિ” ત્યાગ કરવા યોગ્ય પણ શું છે? ગુરુએ જિત્તર આપ્યો, “અકાર્ય” “જે કરવા યોગ્ય ન હોય તે.” શિષ્યોએ વિચાર્યું કે, આ આદ્ય અને ત્યાગ્ય એ બંને તરફથી સમજાવનાર ગુરુ જાણવા જોઈએ. એવું વિચારી ગીજે પ્રશ્ન કર્યો “કોગુરુ:” “ગુરુ કોને કહેવા” સૂરિશ્રીએ સત્ત્વર પ્રત્યુત્તર આપ્યો. “અધિગતતત્ત્વઃ સત્ત્વહિતાભ્યુચ્ચતઃ સત્ત્વતઃ” “જણે તત્ત્વ જાણ્યાં હોય અને જે હે મેશા પ્રાણી માનના હિતમાં તત્ત્વર હોય તે ગુરુ કહેવાય.” સૂરિશ્રીએ મોજાના આ ત્રણે જિત્તરોનું વિવેચન કરી જણાવ્યું કે, શિષ્યોદ્ધાર આ જગતમાં સર્વથી પ્રથમ અહણ કરવા યોગ્ય ગુરુ જાણે છે. એ મારા ઉત્તર વિષે તમે દીર્ઘ દ્રષ્ટિથી વિચાર કરજો. સર્વ ઉપર સમાનદ્રષ્ટિથી જોનાર, નિષ્પક્ષપ્રાપ્તી અને મનોવૃત્તિની મહિનતાથી રહિત એવા ગુરુનું વચન આદ્યજ હોય છે. તેઓના

## શ્રી વિમલવંદસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૧૩

અંતઃકરણમાં રહેલી અમેદ વૃત્તિ નિરંતર ઉત્તમ ભાવના ભાવે છે, આ વૃત્તિ ચારિત્રના નિર્ભણ ગુણનો પરિણામ હોવાથી તથા પરમાત્માના પૂર્ણ પ્રતિબિંબને ધારણ કરનાર હોવાથી અત્યંત પ્રકાશમય હોય છે. એવા નિર્દોષ ઉત્તમ ગુરુનું વચન શ્રાવ્ય હોય તેમાં શું આશ્ચર્ય? એ વચન ગૃહસ્થને તેમના યદ્યર્થ ધર્મનું ભાન કરાવે છે અને સંવેગ ધારીને તેના સર્વોત્તમ સંવેગને ઉજવણ કરી તત્વાર્થનો ઉત્તમ બોધ કરે છે.

ત્યાગ કર . . યાગ્ય શું? તે પ્રશ્નનો ઉત્તર ‘અકાર્ય’ એમ જે કહ્યું તે ઉપર સર્વ એક ચિત્તે વિચાર કરજો. અહીં તમને શંકા થશે કે, “આ કાર્ય અને આ અકાર્ય” એ ભેદનો નિર્ણય કરવો અશક્ય છે, તો તેનું એટલુંજ સમાધાન છે કે, જે કરવાથી ગૃહસ્થ વા ત્યાગી નિંદાનો પાત્ર બની સ્વકર્તવ્યથી વિરુદ્ધ થતો જાય, તે ‘અકાર્ય’ છે, તેમજ સિદ્ધાંતમાં જેની કર્તવ્ય રૂપે પ્રરૂપણા કરી હોય, તે વિરૂદ્ધ પ્રવર્તન કરવું તે પણ ‘અકાર્ય’ છે. આવા અકાર્યથી ગૃહસ્થ વિષયોના ઈદ્રિયો સાથેના સંબંધકાલે અપરિમિત વિષયી બની પોતાના સ્વદારસંતોષ વિગેરે ઉત્તમ વ્રતોથી પતિત થઈ જાય છે અને ત્યાગી વિષયાકાર વૃત્તિને વધારવાથી જ્ઞાન, ધ્યાન અને ભાવનાથી ભ્રષ્ટ થતો જાય છે અને છેવટે ચારિત્રને ચરિતાર્થ કરી શકતો નથી. તેવું અકાર્ય સર્વ પ્રાણીમાં ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે.

ત્રીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ‘ગુરુ કેવા જોઈએ?’ એ વિષે તમારે લક્ષ પૂર્વક જોવાનું છે. જ્યાં સુધી તત્ત્વ જ્ઞાન સંપાદન થયું ન

૧૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

હોય ત્યાં સુધી ગુરૂપણાની પવિત્ર પદ્ધતિને લાયક ગણાય નહીં જ્યારે તત્ત્વજ્ઞાન થાય ત્યારે તે હેયોપાદેય, ધર્માધર્મ, કાર્યાકાર્ય, તત્ત્વાતત્ત્વ વિગેરે વસ્તુઓને જાણી શકે છે અને તેથી તે જ્ઞાસુને સન્માર્ગે પ્રેરવામાં ઉત્તમ સાધનભૂત થાય છે. માટે મેં ઉત્તર આપ્યો છે કે, “જેણે તત્ત્વ જાણ્યાં હોય તે ગુરૂ કહેવાય.”

કદિ વિદ્વત્તાને લીધે તત્ત્વજ્ઞાન સંપાદન કર્યું હોય પણ તત્ત્વ જ્ઞાનનો ઉપયોગ કેવી રીતે અને ક્યાં કરવો જોઈએ ? એ વિચાર કર્યા વગર ચંદનકાષ્ઠના ભારને વહન કરનાર ગર્ધભની જેમ તત્ત્વજ્ઞાનના ભારને કેવલ વહનાર ગુરૂ ચરિતાર્થ નથી. માટે તે સાથે કહ્યું છે કે, “જે હંમેશા પ્રાણીમાત્રના હિતમાં તત્પર હોય તે ગુરૂ કહેવાય”. આ ભવાટવીમાં ભ્રમણ કરનારા બીચારા પામર પ્રાણીઓનો શી રીતે ઉદ્ધાર થાય ? તેઓ ગૃહસ્થ ધર્મ તથા ચારિત્ર ધર્મ તે શી રીતે સંપાદન કરે ? ઈત્યાદિ સર્વ પ્રાણીમાત્રના હિતનું ચિંતન જેની મનોવૃત્તિમાં પ્રતિક્ષણે થયા કરે છે. અને તેવું ઇહલોકિક અને પારલોકિક હિત કરવાને નિરંતર પ્રયત્ન કરે છે અને પોતાના તત્ત્વજ્ઞાનનો ઉપયોગ તેમાંજ કૃતાર્થ કરે છે. એવા કૃપાસાગર ગુરૂ તે ગુરૂ કહેવાય છે. તેજ આ ભવસાગરના તારક થાય છે.

આ પ્રમાણે વિવેચન કરી સૂરિશ્રીના પ્રશ્નોત્તર રૂપે નીચેની ગાથા સંપૂર્ણ કરી શિષ્યોએ પોતાના હૃદય મંદિરમાં પ્રતિમાની જેમ સ્થાપિત કરી.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૧૫

\*\*\*\*\*

“भगवन्किमुपादेयं गुरुवचनं हेयमपि च किमकार्यं ।

को गुरुरधिगततत्त्वः सस्वहिताभ्युद्यतः सततं ॥ ३ ॥

શિષ્ય—“હે ભગવન્ જગતમાં ગ્રહણ કરવા યોગ્ય શું છે?”

ગુરુ—ગુરુત્વ' વચન.

શિષ્ય—ત્યાગ કરવા યોગ્ય શું છે ?

ગુરુ—ન કરવાનું કામ.

शिष्य—गुरु भाग्य ?

ગુરુ—તત્ત્વને જાણનાર અને હંમેશા પ્રાણીમાત્રના હિતમાં તત્પર રહેનાર.

એક દિવસે પ્રતિકભણ ક્રિયા થઇ રહ્યા પછી શિષ્યો પર-  
સ્પર વિચાર કરતા લાગ્યા કે, આજે આપણે ગુરૂ મહારાજને બે  
પ્રશ્નો પુછવાના છે. પ્રમાદને પરવશ થનારા મનુષ્યો પોતાનો  
અમૂલ્ય સમય નિષ્ફલ ગુમાવે છે. તેઓની મોહ-માદક દષ્ટિ  
કાલના પ્રબલ વેગને જોઈ શકતી નથી. આ ચિંતામણિરૂપ  
માનવ ભવ પ્રાપ્ત કરી તેઓએ સત્વર કરવાનું કયું કાર્ય છે ?  
પોતાનો બધો સમય કયા કાર્યમાં વ્યતીત થાય છે ? પરિણામે  
શું કાર્ય આત્માના નિર્મલ માર્ગને બતાવે છે ? ભવ પરંપરા ભો-  
ગવી આ અમૂલ્ય માનવ ભવમાં અવતરી તેણે સત્વર કરવાનું  
કયું કાર્ય છે ? ઈત્યાદિ તેઓએ મનન પૂર્વક વિચાર કરવો  
જોઈએ. માટે આપણે આજ તેવો એક પ્રશ્ન કરીએ.

૧૧૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

સર્વ પ્રાણીને સુખ પ્રાપ્ત કરવું ગમે છે. સુખ શબ્દની વ્યાખ્યા જુદી જુદી આપેલી છે. આ લોકનું વ્યવહારિક સુખ ટક જ સ્ત્રી તથા વૈભવને લગતું છે, તે ક્ષણિક અને પરિણામે દુઃખરૂપ હોવાથી સુખાભાસ જવું છે. આપણે જાણીએ છીએ કે, તેવા સુખથી પ્રાણીને કાંઈ પણ લાભ થતો નથી પણ પરંપરાએ કષ્ટની પરાકાષ્ટા ભોગવવી પડે છે માટે આત્માનંદને પ્રાપ્ત કરનાર શાશ્વત સુખ મોક્ષથી પ્રાપ્ત થાય છે. મોક્ષરૂપ મહાન્ વૃક્ષ પોતાની શીતલ છાયાના આશ્રિતને ચિદાનંદ સ્વરૂપમાં મગ્ન કરી પરમાનંદ આપે છે. આત્માના સ્વાભાવિક જ્ઞાન ગુણનું મહત્ ગૌરવ તે અવસ્થામાં પ્રાપ્ત થાય છે, માટે આપણે તે મોક્ષરૂપ વૃક્ષનું બીજ શું છે ? તે વિષે બીજે પ્રશ્ન કરીએ. આ બંને પ્રશ્નોના પ્રત્યુત્તર ગુરૂના વદન કમલમાર્થ પ્રાપ્ત કરી આપણે કૃતાર્થ થઈએ.

આ પ્રમાણે વિચારી સર્વ શિષ્યોએ સૂરિ મહારાજને અંજલિ બેઠી આ પ્રમાણે પ્રથમ પ્રશ્ન કર્યો—“ત્વરિતં કિં કર્તવ્યં વિદુષા” “વિદ્વાન માણસને સત્વર કરવા યોગ્ય શું છે ?” સૂરિશ્રીએ તત્કાલ જિત્તર આપ્યો કે, “સંસારસંતતિચ્છેદઃ” “સંસારની પરંપરાનો ઉચ્છેદ.” આ ઉત્તરથી પ્રસન્ન થયેલ શિષ્યોએ હૃદયમાં ધારેલો તત્કાલ બીજો પ્રશ્ન કર્યો—“કિં મોક્ષતરોર્જીવં” “મોક્ષરૂપી વૃક્ષનું બીજ શું ?” ગુરૂએ હૃદયમાં ચિંતન કરી જિત્તર આપ્યો કે, “સમ્યગ્ જ્ઞાનં ક્રિયાસહિતં” “ક્રિયાએ યુક્ત એવું સમ્યગ્ જ્ઞાન.” સૂરિશ્રીએ પોતાના આ બે

શ્રી વિમલચંદ્રસુરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૧૬

પ્રશ્નોના ઉત્તર ઊપર વિવેચન કરતાં જણાવ્યું કે, વત્સો, આવા ઊત્તમ પ્રશ્ન કરવાની તમારી ચાતુરી જોઈ મને પરમાનંદ પ્રાપ્ત થાય છે. તમારા અગાધ બુદ્ધિબલમાં સંવેગનો સુંદર પ્રવાહ સતત મોટા વેગથી વહે છે, એમ તમારા ઊત્તરોત્તર પ્રશ્નો કહી આપે છે, તમારા પ્રશ્નોના ઊત્તર તરફ તમારી નિર્મલ મનોવૃત્તિ દોરવજો અને તે ઊપર મનન કરી એ રત્ન માલાની ગુણભરેલી ગાથા તમારા મધુર કંઠમાં સ્થાપિત કરજો. શિષ્યો, તમે પ્રત્યક્ષ જુઓછો કે, આ સંસાર દુઃખમય છે. જન્મ મરણની જલમાં ફસાએલા માનવ રૂપ મીન કૃષ્ણની પરાકાષ્ઠા ભોગવે છે. એ જલની ગુંથણી કર્મની સૂક્ષ્મ પ્રકૃતિઓથી રચાએલી છે. જવસાગરની ભરતીઓટમાં એ પ્રચંડ જલ મગ્નોન્મગ્ન થયા કરે છે. એ અનંત મહાસાગરમાં પ્રીતિપૂર્વક પ્રવેશ કરતાં અવશ્ય આપણું અહિત થાય છે. પરમાનંદનો પ્રકાશ કરનાર આત્મતત્ત્વ રૂપ મહારત્ન એ અગાધ સાગરમાં ડુબી ગયેલું છે. ચારિત્રની અમુલ્ય સહાય લઈ તે રત્નને શોધનાર કાર્યજ વિરલા છે. એવા સંસારની સંતતિ-પરંપરાનો વિચ્છેદ કરવો એ સર્વ આત્મહિતેષીનું ત્વરિત કર્તવ્ય છે. અને એ કર્તવ્યનો કરનાર ખરેખરો વિદ્વાન છે. માટે કહ્યું છે કે, વિદ્વાનને સત્ત્વર કરવાનું કાર્ય આ સંસારની પરંપરાનો વિચ્છેદ છે. અદ્વૈત આત્મધાતી મૂર્ખ પૂરૂષને કંઈ કહેવું યોગ્ય નથી તે એવા કર્તવ્યનો અધિકારી નથી માટે મૂલમાં “વિદુષા” એ શબ્દ લીધેલો છે.

શિષ્યો, તમારા બીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “મોક્ષ રૂપી વૃક્ષનું બીજ ક્રિયા સાહિત જ્ઞાન છે.” આ ઊત્તર ઉપર તમારી

૧૧૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

મનોવૃત્તિને સંલગ્ન કરજો 'જ્ઞાન' એ શબ્દ વિષે જેટલું કહીએ તેટલું થોડું છે તે જો સમ્યગ્ હોયતો તે સંપૂર્ણ કલાને પ્રાપ્ત કરે છે. સમ્યગ્ એવા જ્ઞાનની મહત્તા તમારા જાણવામાં છે. સમ્યગ્ જ્ઞાનની મહા શક્તિ જૈન દર્શનના આઘ મહાશયોએ પ્રત્યેક ગ્રંથે વર્ણવેલી છે. દુકામાં એટલુંજ કહેવાનું કે, એ શક્તિના પ્રભાવથી નિર્વિકાર આત્મ સ્વરૂપનું અનુસંધાન થઈ શકે છે. એવું જ્ઞાન ક્રિયા રહિત હોયતો પ્રકાશ રહિત દીપક જેવું છે. મહાવ્રતને ધારણ કરવામાં પણ તે સમયે ઉપદિષ્ટ ક્રિયા કરવાની છે. ક્રિયાનું સર્વસ્વ જ્ઞાન છે. તે બંનેની વચ્ચે પવિત્ર સંબંધ છે. બંનેમાં અચેતન ધર્મ છતાં ઉભયમલીને ચિદાનંદ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરાવે છે. સત્કર્મની સફલતા એ જ્ઞાન અને ક્રિયાના સંપુટમાં સુશોભિતપણે રહેલી છે. ક્રિયા અને સમ્યગ્ જ્ઞાનના મિશ્રણરૂપી બીજમાંથી મોક્ષરૂપ મહાવૃક્ષ ઉદ્ભવે છે. અને તે શાશ્વત સુખને સંપાદન કરાવે છે. મારા સદ્ગુણી શિષ્યો, એ પ્રશ્નોત્તરની આ ચોથી ગાથા એકત્ર કરી તમારા કંઠમાં ધારણ કરો. તત્કાલ શિષ્યોએ નીચે પ્રમાણે તે ગાથા ને ધારી લીધી—

ત્વરિતં કિં કર્ત્તવ્યં વિદુષા સંસારસંતતિચ્છેદઃ ।

કિં મોક્ષતરોર્બીજં સમ્યગ્જ્ઞાન ક્રિયાસહિતમ્ ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ.

શિષ્ય—વિદ્વાન્ પુરૂષે સત્ત્વર કરવા યોગ્ય શું ?

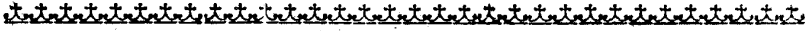
ગુરુ—આ સંસારની પરંપરાનો જીરૂછેદ.

શિષ્ય—મોક્ષરૂપી વૃક્ષનું બીજ શું ?

ગુરુ—ક્રિયાએ યુક્ત એવું સમ્યગ્ જ્ઞાન.

## વૃત્તાંત સંગ્રહ.

૧૧૯



## વૃત્તાંત સંગ્રહ.

શ્રી માંગરોળમાં જૈન લગ્ન વિધિનો સમારંભ.

લખવાને આનંદ થાય છે કે, મુંબઈના પ્રખ્યાત વ્યાપારી અને માંગરોળના વતની શેઠ અમરચંદ તલકચંદે પોતાના પુત્ર શિવચંદ્રના લગ્ન જૈન વિધિ પ્રમાણે કરાવ્યા છે. પાંચમા આરાના પ્રભાવથી ઢેઢલાએક તે જ્ઞાતિના આગેવાનો આ સનાતન વિધિની સામે વિપરીત પ્રવૃત્તિ કરવા મથ્યા હતા અને અનેક વિદ્ન ઉત્પન્ન કરી શેઠ અમરચંદ તલકચંદની દ્રઢ શ્રદ્ધાપ સાંકળને તોડવા તત્પર પણ થયા હતા તથાપિ જેના હૃદયમાં જૈન ધર્મની પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રકાશી રહેલી છે, જે જિન ભગવંતની નિર્મલ વાણીને અંત કરણથી માન આપે છે અને જેના શ્રવણમાં આત્માનંદ સ્વરૂપ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના વચનામૃતની ધારા ઢાઈ ઢાઈ વાર પડેલી છે. એવા શેઠ અમરચંદભાઈના આ સદ્ વિચાર અવિચલ રહ્યા અને આખરે જૈન વિધિના પવિત્ર સંસ્કરથી પોતાના પુત્રને સંસ્કૃત કરી તેઓએ પોતાનું શ્રાવક નામ સાર્થક કર્યું છે. વિદ્નોત્પાદકોએ શ્રાવક નામને કલંકિત કરી કેવલ પાપ કર્મ ઊપાજ્યું છે.



## પન્યાસ પદવી.

જૈનના પ્રાચીન પુરૂષોએ ચારિત્રગુણની સાથે બીજા ઉત્તર શેત્તર ગુણની વૃદ્ધિને લઈ શાસનની મર્યાદા સાચવવાને આ આર્ય, સૂરિ, ગણી, પન્યાસ ત્રિગેરે મહાન્ પદવીઓ મુનિઓને

૧૨૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

માટે નિર્ધારિત કરેલી છે અને તે પદવી સંપાદન કરવાને અધિકારી થવા યોગવહનાદિ ક્રિયાઓ દર્શાવી છે, જેની અંદર જૈન શાસનના સુધારક એવા ઉત્તમ હેતુઓ અંતર્ગત ઘણાં રહેલા છે. આવી મહાન્ પદવી મુની નેમવિજયજી એ માગશર વદ ત્રીજને દીવસે વલ્લભિપુર ( વલા ) માં મોટા મહોત્સવ સાથે સંપાદન કરી જેની ક્રિયા પન્યાસ ગંભિરવિજયજી ને હાથે કરવામાં આવી છે. મુનિ નેમ વિજયજી સર્વ રીતે આ પદવીના અધિકારી છે. તેઓએ લઘુવયમાંથીજ સારી વિદ્વતા સંપાદન કરી છે, તે સાથે તેઓ ઉપદેશ આપવાની સારી શક્તિ ધરાવે છે. અમે આશા રાખીએ છીએ કે, પન્યાસ પદવીના જે હેતુઓ પૂર્વાચાર્યો એ નિર્ણીત કરેલા છે, તે સર્વ હેતુઓ સફલ કરવા, આત્માને જ્ઞાન ગુણથી વિશેષદીપાવવા અને ચારિત્રના અલંકાર રૂપ શમતાદિ સદ્ગુણો સંપાદન કરવા તત્પર થઈ આ યુવાન મુનિ ભારતવર્ષના સર્વ મુનિસમુદાયમાં આગલ પડી જૈન શાસનને દીપાવશે.

